ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2021/931 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Μαρτίου 2021

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό της μεθόδου προσδιορισμού συναλλαγών παραγώγων με έναν ή περισσότερους παράγοντες σημαντικού κινδύνου για τους σκοπούς του άρθρου 277 παράγραφος 5, του μαθηματικού τύπου για τον υπολογισμό του εποπτικού συντελεστή δέλτα ως προς τα δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και πώλησης που κατατάσσονται στην κατηγορία κινδύνου επιτοκίου και της μεθόδου με την οποία προσδιορίζεται εάν μια συναλλαγή αποτελεί θετική ή αρνητική θέση στον κύριο παράγοντα κινδύνου ή στον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου στη δεδομένη κατηγορία κινδύνου για τους σκοπούς του άρθρου 279α παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) στην τυποποιημένη προσέγγιση για τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ([1]), και ιδίως το άρθρο 277 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 279α παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τους παράγοντες κινδύνου μιας συναλλαγής παραγώγων καθορίζοντας τους παράγοντες κινδύνου από τους οποίους εξαρτώνται οι ταμειακές ροές της εν λόγω συναλλαγής. Για να εξασφαλιστεί ότι τα ιδρύματα ακολουθούν μια εναρμονισμένη προσέγγιση για τον προσδιορισμό αυτό, θα πρέπει να λαμβάνουν τουλάχιστον υπόψη τους παράγοντες κινδύνου που παρατίθενται στο τρίτο μέρος τίτλος IV κεφάλαιο 1α τμήμα 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

(2) Η μέθοδος για τον προσδιορισμό συναλλαγών παραγώγων με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου, προκειμένου να γίνει κατάταξη των εν λόγω συναλλαγών παραγώγων στη σχετική κατηγορία κινδύνου, θα πρέπει να είναι απλή για όλες τις περιπτώσεις όπου ο κύριος και μόνος παράγοντας σημαντικού κινδύνου της συναλλαγής παραγώγων είναι άμεσα διακριτός από τη φύση και τις ταμειακές ροές της εν λόγω συναλλαγής.

(3) Τα ιδρύματα χρησιμοποιούν διασυναλλαγματικές πράξεις ανταλλαγής επιτοκίων για την αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου που απορρέει από χρηματοδότηση ή επένδυση σε ξένα νομίσματα. Παρόλο που τέτοιες συναλλαγές εξαρτώνται κυρίως από παράγοντες συναλλαγματικού κινδύνου, μπορεί να εξαρτώνται επίσης και από άλλους παράγοντες κινδύνου, όπως παράγοντες κινδύνου επιτοκίου. Ωστόσο, εάν μια συναλλαγή εμπίπτει σε αυτόν τον τύπο, αυτό θα πρέπει να αρκεί για τον προσδιορισμό των συναλλαγών αυτών ως συναλλαγών παραγώγων με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου, καθώς η εμπειρία της αγοράς δείχνει ότι η επίδραση αυτών των άλλων παραγόντων κινδύνου είναι πολύ συχνά ασήμαντη για τους συγκεκριμένους τύπους συναλλαγών.

(4) Ανεξάρτητα από τη φύση και τις ταμειακές ροές μιας συναλλαγής παραγώγων, τα επιτόκια που χρησιμοποιούνται για την προεξόφληση των ταμειακών ροών της συναλλαγής (στο εξής: προεξοφλητικό επιτόκιο) δεν θα πρέπει να θεωρούνται παράγοντας σημαντικού κινδύνου. Θα ήταν δυσανάλογο και υπερβολικό να ζητηθεί από τα ιδρύματα να λαμβάνουν υπόψη το προεξοφλητικό επιτόκιο στη μέθοδο προσδιορισμού των συναλλαγών παραγώγων με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου, καθώς η εμπειρική γνώση δείχνει ότι ο εν λόγω παράγοντας κινδύνου συνήθως έχει πιο περιορισμένη επίδραση στην αξία των συναλλαγών παραγώγων απ' ό,τι οι άλλοι παράγοντες κινδύνου από τους οποίους προέρχονται οι ταμειακές ροές τους.

(5) Για συναλλαγές παραγώγων με περισσότερους του ενός παράγοντες κινδύνου, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ευαισθησίες και τη μεταβλητότητα του υποκείμενου προκειμένου να προσδιορίσουν τους κινδύνους εκείνους που είναι σημαντικοί σε κάθε κατηγορία κινδύνου και τον πιο σημαντικό από τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου σε κάθε κατηγορία κινδύνου.

(6) Για συναλλαγές παραγώγων με περισσότερους του ενός παράγοντες κινδύνου και όταν οι εν λόγω παράγοντες κινδύνου ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες κινδύνου, μπορεί να είναι αδύνατο τα ιδρύματα να καταλήξουν ποιοι από τους εν λόγω παράγοντες κινδύνους είναι σημαντικοί, ακόμα και αφού ληφθούν υπόψη οι ευαισθησίες και η μεταβλητότητα του υποκείμενου της συναλλαγής. Στις περιπτώσεις αυτές, τα ιδρύματα θα πρέπει, ως απλή, συντηρητική εφεδρική προσέγγιση, να εξετάζουν όλους τους παράγοντες κινδύνου της συναλλαγής ως σημαντικούς και, κατά συνέπεια, να κατατάσσουν τη συναλλαγή παραγώγων στις κατηγορίες κινδύνου που αντιστοιχούν στους εν λόγω παράγοντες κινδύνου με βάση τους παράγοντες του πιο σημαντικού κινδύνου σε κάθε κατηγορία κινδύνου.

([1]) ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1.

(7) Η μέθοδος προσδιορισμού συναλλαγών παραγώγων με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου θα πρέπει να εκτελείται μόνο κατά την έναρξη, όταν τέτοιες συναλλαγές παραγώγων έχουν προσδιοριστεί κατά την έναρξη ότι διαθέτουν έναν μόνο παράγοντα κινδύνου, γιατί αυτός ο μοναδικός παράγοντας κινδύνου είναι βασικό χαρακτηριστικό των εν λόγω συναλλαγών και κατά συνέπεια δεν αναμένεται να αλλάξει. Όταν, κατά την έναρξη, συναλλαγές παραγώγων προσδιορίζονται ότι διαθέτουν περισσότερους του ενός παράγοντες κινδύνου, η διαδικασία για τον προσδιορισμό του σημαντικού και του πιο σημαντικού από τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου θα πρέπει να διενεργείται σε τριμηνιαία βάση έτσι ώστε οποιεσδήποτε αλλαγές στις εν λόγω συναλλαγές να μπορούν να αποτυπωθούν καταλλήλως στην κατάταξη των εν λόγω συναλλαγών στις σχετικές κατηγορίες κινδύνου.

(8) Το άρθρο 279α παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 απαιτεί ο μαθηματικός τύπος που θα χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του εποπτικού συντελεστή δέλτα ως προς τα δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και πώλησης, όταν κατατάσσονται στην κατηγορία κινδύνου επιτοκίου, που είναι συμβατός με τις συνθήκες της αγοράς στο πλαίσιο των οποίων τα επιτόκια μπορεί να είναι αρνητικά, να καθορίζεται σύμφωνα με τις διεθνείς κανονιστικές εξελίξεις. Στις 22 Μαρτίου 2018, η Επιτροπή της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία (BCBS) ([2]) δημοσίευσε έγγραφο με τίτλο «Συχνές ερωτήσεις σχετικά με την τυποποιημένη προσέγγιση "Βασιλεία ΙΙΙ" για τη μέτρηση των ανοιγμάτων πιστωτικού κινδύνου αντισυμβαλλομένου», όπου εξηγείται ότι ο εποπτικός συντελεστής δέλτα για δικαιώματα προαίρεσης επιτοκίου στην περίπτωση περιβάλλοντος αρνητικών επιτοκίων θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με συγκεκριμένο μαθηματικό τύπο, στον οποίο εφαρμόζεται μια μεταβολή λάμδα (λ) στο τρέχον ή προθεσμιακό επιτόκιο και στην άσκηση του δικαιώματος προαίρεσης που χρησιμοποιείται στον εν λόγω μαθηματικό τύπο ώστε να διασφαλίζεται ότι το εν λόγω τρέχον ή προθεσμιακό επιτόκιο και η άσκηση δικαιώματος προαίρεσης είναι θετικά.

(9) Προκειμένου να καταστούν θετικά το τρέχον ή προθεσμιακό επιτόκιο και η άσκηση του δικαιώματος προαίρεσης, η μεταβολή λ θα πρέπει να είναι αρκετά μεγάλη ώστε να επιτρέπει στα ιδρύματα να υπολογίζουν τον εποπτικό συντελεστή δέλτα μιας συναλλαγής σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο που καθορίζεται στο άρθρο 279α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, αλλά ταυτοχρόνως αρκετά μικρή ώστε να μην προκύπτει αδικαιολόγητη μεροληψία στο αποτέλεσμα του υπολογισμού του εποπτικού συντελεστή δέλτα.

(10) Η εποπτική μεταβλητότητα, ως μία από τις παραμέτρους για τον υπολογισμό του εποπτικού συντελεστή δέλτα, θα πρέπει να καθορίζεται υπό το πρίσμα του συγκεκριμένου μαθηματικού τύπου για τον υπολογισμό του εποπτικού συντελεστή δέλτα ως προς τα δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και πώλησης στην κατηγορία κινδύνου επιτοκίου. Από αυτή την άποψη, η τιμή της εποπτικής μεταβλητότητας ως προς τα δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και πώλησης στην κατηγορία κινδύνου επιτοκίου όπως καθορίζεται στα διεθνή πρότυπα που υιοθετήθηκαν από τη BCBS θεωρείται κατάλληλη για χρήση βάσει του ενωσιακού δικαίου.

(11) Προκειμένου τα ιδρύματα να είναι σε θέση να προσδιορίζουν εάν μια συναλλαγή αποτελεί θετική ή αρνητική θέση στον κύριο παράγοντα κινδύνου, σε παράγοντα σημαντικού κινδύνου ή στον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου στη δεδομένη κατηγορία κινδύνου, θα πρέπει να καθοριστεί ποιες είναι οι πληροφορίες που αφορούν μια συναλλαγή τις οποίες θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα ιδρύματα για να πραγματοποιούν έναν τέτοιο προσδιορισμό. Για να αποφεύγεται η άσκοπη επιβάρυνση των ιδρυμάτων, θα πρέπει να επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τις ίδιες πληροφορίες με εκείνες που χρησιμοποιούν για τον προσδιορισμό των παραγόντων σημαντικού κινδύνου.

(12) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών στην Επιτροπή.

(13) Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών διενήργησε ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις σχετικά με τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός, ανέλυσε τα ενδεχόμενα συναφή κόστη και τις ωφέλειες και ζήτησε τη συμβουλή της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 ([3]),

([2]) Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures, 22 Μαρτίου 2018.

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Μέθοδος για τον προσδιορισμό των συναλλαγών με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου, των συναλλαγών με περισσότερους του ενός παράγοντες σημαντικού κινδύνου και για τον προσδιορισμό του πιο σημαντικού από τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου

Άρθρο 1

Μέθοδος για τον προσδιορισμό των παραγόντων κινδύνου σε συναλλαγή παραγώγων

1. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού συναλλαγών με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου και συναλλαγών με περισσότερους του ενός παράγοντες σημαντικού κινδύνου, τα ιδρύματα, κατά την έναρξη κάθε συναλλαγής, προσδιορίζουν όλους τους παράγοντες κινδύνου της συναλλαγής καθορίζοντας τους παράγοντες κινδύνου από τους οποίους εξαρτώνται οι ταμειακές ροές της εν λόγω συναλλαγής, λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τους παράγοντες κινδύνου που αναφέρονται στα άρθρα 325ιβ έως 325ιζ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι παράγοντες κινδύνου που προσδιορίζονται από τα ιδρύματα είναι οι παράγοντες κινδύνου της συναλλαγής.

2. Τα ιδρύματα δεν θεωρούν παράγοντες κινδύνου συναλλαγής τους παράγοντες κινδύνου επιτοκίου που χρησιμοποιούνται για την προεξόφληση των ταμειακών ροών της συναλλαγής.

Άρθρο 2

Μέθοδος για τον προσδιορισμό συναλλαγών με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου

1. Μετά τον προσδιορισμό όλων των παραγόντων κινδύνου μιας συναλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 1, τα ιδρύματα, στην έναρξη κάθε συναλλαγής, προσδιορίζουν συναλλαγές με έναν μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου εφαρμόζοντας τα ακόλουθα:

α) όταν οι ταμειακές ροές της συναλλαγής εξαρτώνται αποκλειστικώς από έναν παράγοντα κινδύνου που ανήκει σε μία από τις κατηγορίες κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 277 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα προσδιορίζουν τον εν λόγω παράγοντα κινδύνου ως τον μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου της εν λόγω συναλλαγής,

β) όταν οι ταμειακές ροές της συναλλαγής εξαρτώνται από περισσότερους του ενός παράγοντες κινδύνου και όταν τα ιδρύματα έχουν προσδιορίσει μόνο έναν παράγοντα κινδύνου της εν λόγω συναλλαγής ως σημαντικό σύμφωνα είτε με τη μέθοδο που καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 είτε με τη μέθοδο που καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, τα ιδρύματα προσδιορίζουν τον εν λόγω παράγοντα κινδύνου ως τον μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου της εν λόγω συναλλαγής.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, συμφωνίες ανταλλαγής επιτοκίων σε διαφορετικά νομίσματα όπως αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχείο α) του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα προσδιορίζουν τον παράγοντα κινδύνου συναλλάγματος ως τον μόνο παράγοντα σημαντικού κινδύνου της συναλλαγής.

Άρθρο 3

Μέθοδος για τον προσδιορισμό συναλλαγών με περισσότερους του ενός παράγοντες σημαντικού κινδύνου

Για τους σκοπούς του άρθρου 277 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα προσδιορίζουν όλες τις συναλλαγές, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 2, ως συναλλαγές με περισσότερους του ενός παράγοντες σημαντικού κινδύνου.

Άρθρο 4

Μέθοδος για τον προσδιορισμό των παραγόντων σημαντικού κινδύνου και του πιο σημαντικού από τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου

1. Μετά τον προσδιορισμό όλων των παραγόντων κινδύνου μιας συναλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 1 και εάν οι ταμειακές ροές της συναλλαγής εξαρτώνται από περισσότερους του ενός παράγοντες κινδύνου, τα ιδρύματα προσδιορίζουν τους παράγοντες σημαντικού κινδύνου και τον πιο σημαντικό από τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου εφαρμόζοντας μία από τις μεθόδους που παρουσιάζονται παρακάτω στις παραγράφους 2, 3 και 4, κατά περίπτωση.

2. Τα ιδρύματα εφαρμόζουν τα ακόλουθα βήματα κατά την έναρξη της συναλλαγής:

α) θεωρούν όλους τους παράγοντες κινδύνου της συναλλαγής που προσδιορίστηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρθηκε στο άρθρο 1 ως παράγοντες σημαντικού κινδύνου,

β) για κάθε κατηγορία κινδύνου που αντιστοιχεί στους εν λόγω παράγοντες σημαντικού κινδύνου, προσδιορίζουν ως τον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου εκείνον που αντιστοιχεί στην υψηλότερη προσαύξηση κατηγορίας κινδύνου από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 280α έως 280στ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

3. Τα ιδρύματα εφαρμόζουν τα ακόλουθα βήματα κατά την έναρξη της συναλλαγής και στη συνέχεια σε τριμηνιαία βάση:

α) υπολογίζουν τις ευαισθησίες κινδύνου δέλτα σύμφωνα με το άρθρο 325ιη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για κάθε παράγοντα κινδύνου που προσδιορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού,

β) υπολογίζουν τις σταθμισμένες ευαισθησίες σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο που ορίζεται στο άρθρο 325στ παράγραφος 6 του εν λόγω κανονισμού βάσει των ευαισθησιών που υπολογίζονται σύμφωνα με το στοιχείο α),

γ) για καθεμία από τις κατηγορίες κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 277 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, υπολογίζουν τη σχετική με την κατηγορία κινδύνου απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο που ορίζεται στο άρθρο 325στ παράγραφος 8 του εν λόγω κανονισμού, βάσει όλων των σταθμισμένων ευαισθησιών που αναφέρονται στο στοιχείο β), οι οποίες αφορούν τους παράγοντες κινδύνου που έχουν αποδοθεί σε αυτή την κατηγορία κινδύνου,

δ) κατατάσσουν όλες τις σχετικές με την κατηγορία κινδύνου απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς οι οποίες αναφέρονται στο στοιχείο γ) από τη μεγαλύτερη στη μικρότερη σε απόλυτες τιμές, προκειμένου να πετύχουν μια ακολουθία καταχωρήσεων που μειώνεται μονοτονικά, όπου η καταχώριση a_1 είναι η μεγαλύτερη απόλυτη τιμή, η a_2 είναι η δεύτερη μεγαλύτερη απόλυτη τιμή κ.λπ.

ε) ελέγχουν, για κάθε καταχώριση a_i που υπολογίστηκε και κατατάχθηκε σύμφωνα με το στοιχείο δ) και με τη σειρά που προκύπτει από την κατάταξή τους, αν πληρούται η ακόλουθη συνθήκη:

$$\frac{\sum_{j=1}^{i} a_j}{\sum_{k=1}^{6} a_k} < Y\%$$

όπου:

i = ο δείκτης που δηλώνει τις κατηγορίες κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 277 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, που έχουν καταταχθεί σύμφωνα με το στοιχείο δ) και στη σειρά που προκύπτει από την κατάταξη αυτή,

Y % = 60 %,

στ) θεωρούν σημαντικούς:

i) τους παράγοντες κινδύνου που αντιστοιχούν στις κατηγορίες κινδύνου για τις οποίες πληρούται η συνθήκη που ορίζεται στο στοιχείο ε) αυτής της παραγράφου,

ii) τους παράγοντες κινδύνου που αντιστοιχούν στην πρώτη κατηγορία κινδύνου για την οποία δεν πληρούται η εν λόγω συνθήκη,

ζ) ελέγχουν αν πληρούται η ακόλουθη συνθήκη από την αντίστοιχη καταχώριση a_i, για καθεμία από τις κατηγορίες κινδύνου που αντιστοιχούν σε παράγοντες κινδύνου που δεν είναι σημαντικοί σύμφωνα με το στοιχείο στ):

$$\frac{a_i}{\sum_{k=1}^{6} a_k} \geq Z\%$$

όπου:

i = ο δείκτης που δηλώνει τις κατηγορίες κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 277 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, που έχουν καταταχθεί σύμφωνα με το στοιχείο δ) και στη σειρά που προκύπτει από την εν λόγω κατάταξη, και που αντιστοιχούν σε παράγοντες κινδύνου που δεν είναι σημαντικοί σύμφωνα με το στοιχείο στ),

Z % = 30 %,

η) εκτός από τους παράγοντες σημαντικού κινδύνου που έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με το στοιχείο στ), θεωρούν επίσης ως παράγοντες σημαντικού κινδύνου τους παράγοντες εκείνους που αντιστοιχούν στις κατηγορίες κινδύνου για τις οποίες πληρούται η συνθήκη που ορίζεται στο στοιχείο ζ),

θ) για καθεμία από τις κατηγορίες κινδύνου που αναφέρονται στα στοιχεία στ) και η), θεωρούν ως τον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου για την εν λόγω κατηγορία κινδύνου τον παράγοντα κινδύνου που αντιστοιχεί στην υψηλότερη απόλυτη τιμή των σταθμισμένων ευαισθησιών που αναφέρονται στο στοιχείο β).

4. Τα ιδρύματα που είτε πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 94 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή εξαιρούνται από την απαίτηση υποβολής εκθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 325α παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, μπορούν να προσδιορίζουν τον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου εφαρμόζοντας τα ακόλουθα βήματα κατά την έναρξη της συναλλαγής και, στη συνέχεια, τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση:

α) υπολογίζουν τις προσαυξήσεις κατηγορίας κινδύνου όπως αναφέρονται στα άρθρα 280α έως 280στ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κατά περίπτωση, για κάθε παράγοντα κινδύνου που προσδιορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 1. Όταν περισσότεροι του ενός παράγοντες κινδύνου που έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 1 έχουν καταταχθεί στην ίδια κατηγορία κινδύνου, τα ιδρύματα κρατούν, για την εφαρμογή του στοιχείου β), τον παράγοντα κινδύνου της κατηγορίας κινδύνου που αντιστοιχεί στην υψηλότερη προσαύξηση κατηγορίας κινδύνου στην εν λόγω κατηγορία κινδύνου,

β) εφαρμόζουν τα βήματα που ορίζονται στην παράγραφο 3 στοιχεία δ) έως η), όπου οι καταχωρίσεις που χρησιμοποιούνται σε αυτά τα βήματα βασίζονται στις προσαυξήσεις κατηγορίας κινδύνου που υπολογίστηκαν σύμφωνα με το στοιχείο α) αυτής της παραγράφου,

γ) προσδιορίζουν ως παράγοντες του πιο σημαντικού κινδύνου στις σχετικές κατηγορίες κινδύνου, τους παράγοντες σημαντικού κινδύνου που προσδιορίστηκαν ως αποτέλεσμα της μεθόδου που αναφέρεται στο στοιχείο β).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μαθηματικός τύπος που πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του εποπτικού συντελεστή δέλτα ως προς τα δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και πώλησης που κατατάσσονται στην κατηγορία κινδύνου επιτοκίου και εποπτική μεταβλητότητα που είναι κατάλληλη για τον εν λόγω τύπο, καθώς και μέθοδος για να προσδιορίζεται εάν μια συναλλαγή αποτελεί θετική ή αρνητική θέση στον κύριο παράγοντα κινδύνου ή στον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου σε δεδομένη κατηγορία κινδύνου

Άρθρο 5

Μαθηματικός τύπος για τον υπολογισμό του εποπτικού συντελεστή δέλτα ως προς τα δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και πώλησης που κατατάσσονται στην κατηγορία κινδύνου επιτοκίου και εποπτική μεταβλητότητα που είναι κατάλληλη για τον εν λόγω τύπο

1. Τα ιδρύματα υπολογίζουν ως εξής τον εποπτικό συντελεστή δέλτα (δ) ως προς τα δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και πώλησης, όταν κατατάσσονται στην κατηγορία κινδύνου επιτοκίου, που είναι συμβατός με τις συνθήκες της αγοράς στο πλαίσιο των οποίων τα επιτόκια μπορεί να είναι αρνητικά:

$$\delta = sign \cdot N\left(type \cdot \frac{\ln\left({}^{(P+\lambda)}/_{(K+\lambda)}\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

όπου:

$$type = \begin{cases} -1 \text{ αν η συναλλαγή είναι δικαίωμα προαίρεσης πώλησης} \\ +1 \text{ αν η συναλλαγή είναι δικαίωμα προαίρεσης αγοράς} \end{cases}$$

$$sign = \begin{cases} -1 \text{ αν η συναλλαγή είναι πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης αγοράς ή αγορασθέν δικαίωμα προαίρεσης πώλησης} \\ +1 \text{ αν η συναλλαγή είναι πωληθένγδικαίωμα προαίρεσης πώλησης ή αγορασθέν δικαίωμα προαίρεσης αγοράς} \end{cases}$$

$N(x)$ = η αθροιστική συνάρτηση κατανομής μιας τυποποιημένης κανονικής τυχαίας μεταβλητής που αποτυπώνει την πιθανότητα να είναι μια κανονική τυχαία μεταβλητή με μέσο όρο 0 και διακύμανση 1 μικρότερη ή ίση με «x»,

P = η τρέχουσα ή προθεσμιακή τιμή του υποκείμενου μέσου του δικαιώματος προαίρεσης,

K = η τιμή άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης,

T = η ημερομηνία λήξεως του δικαιώματος προαίρεσης εκφρασμένη σε έτη με τη χρήση της σχετικής σύμβασης της εργάσιμης ημέρας,

λ = μεταβολή ικανή να μετατοπίσει τόσο το P όσο και το K σε θετική περιοχή, η οποία έχει καθοριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 2,

σ = η εποπτική μεταβλητότητα του δικαιώματος προαίρεσης που έχει καθοριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 3.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα ιδρύματα υπολογίζουν τη μεταβολή (λ) για οποιοδήποτε δικαίωμα προαίρεσης αγοράς και πώλησης ως εξής:

$$\lambda_j = \max(\textit{κατώτατο όριο} - \min(P_j, K_j), 0)$$

όπου:

P_j = η τρέχουσα ή προθεσμιακή τιμή του υποκείμενου μέσου του δικαιώματος προαίρεσης *j*,

K_j = η τιμή άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης *j*,

Κατώτατο όριο = 0.10 %

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα ιδρύματα προσδιορίζουν την εποπτική μεταβλητότητα του δικαιώματος προαίρεσης με βάση την κατηγορία κινδύνου της συναλλαγής και το είδος του υποκείμενου μέσου του δικαιώματος προαίρεσης σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

Πίνακας

Κατηγορία κινδύνου	Υποκείμενο μέσο	Εποπτική μεταβλητότητα
Επιτόκιο	Όλα	50 %

Άρθρο 6

Μέθοδοι με τις οποίες προσδιορίζεται εάν κάποια συναλλαγή αποτελεί θετική ή αρνητική θέση στον κύριο παράγοντα κινδύνου ή στον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου σε δεδομένη κατηγορία κινδύνου

Τα ιδρύματα προσδιορίζουν εάν κάποια συναλλαγή αποτελεί θετική ή αρνητική θέση στον κύριο παράγοντα κινδύνου ή στον παράγοντα του πιο σημαντικού κινδύνου σε δεδομένη κατηγορία κινδύνου εφαρμόζοντας μία από τις ακόλουθες μεθόδους:

α) υπολογίζουν τις ευαισθησίες κινδύνου δέλτα των εν λόγω παραγόντων κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 325ιη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και προσδιορίζουν τη συναλλαγή ως θετική θέση σε έναν παράγοντα κινδύνου όταν η αντίστοιχη ευαισθησία κινδύνου δέλτα είναι θετική ή ως αρνητική θέση όταν η αντίστοιχη ευαισθησία κινδύνου δέλτα είναι αρνητική,

β) αξιολογούν την εξάρτηση της δομής των ταμειακών ροών των συναλλαγών από τον εν λόγω παράγοντα κινδύνου ή τον σκοπό αντιστάθμισης της συναλλαγής όσον αφορά τον εν λόγω παράγοντα κινδύνου και προσδιορίζουν τη συναλλαγή ως είτε θετική είτε αρνητική θέση με βάση αυτή την αξιολόγηση.

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1η Μαρτίου 2021.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN